

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

10 יולי 2014

ת"ק 13-05-48060 אורי נ' שרותי רפואה בע"מ

1

בפני כב' השופטת הבכירה אביבה טלמור

תובע גיל אורי

נגד

נתבעת קבוצת care שרותי רפואה בע"מ

2

3

פסק דין

4

5

6

בפני תביעה על סך של 30,000 ₪ שעניינה מצוי בשאלות מתחום דיני הגנת הפרטיות.

7

8

בעדותו בבית המשפט ציין התובע הבאים:

9

"אני מציין שתביעתי כנגד הנתבעת נוגעת לנושא הפרת זכויות החולה וחוק הפרטיות.

מה שקרה הוא שהגעתי לרשת הנתבעת שהיא קבוצת CARE שירותי רפואה בע"מ, כדי לבצע ניתוח הסרת משקפיים. טרם הניתוח הוצע לי על ידי הנתבעת להצטלם כדי שיהיה לי סרטון למזכרת, לא יודעתי בשום שימוש אחר שיהיה בסרטון מלבד שיהיה לי בלבד הסרטון למזכרת. בפועל מה שקרה הוא שהסכמתי להצטלם כדי שיהיה לי סרטון למזכרת, כפי שאמרו לי, ובפועל הסרטון הופץ על ידי הנתבעת ללא הסכמתי וללא רשותי במספר מקומות. האחד פורסם בפייסבוק וביו טיוב, למרות שבאתר הנתבעת יש אפשרות להטמיע את הסרטון כתוכן באתר, אני לא הסכמתי שיפרסמו את הסרטון הזה באף מקום שהוא כי נאמר לי שזה סרטון שינתן לי למזכרת בלבד. הם השתמשו בסרטון באופן שהם פרסמו אותו בפייסבוק וביו טיוב וכך גם הם הטמיעו אותו באתר הנתבעת דבר שמאפשר לנתבעת להפיץ אותו בין הרבה מאוד אנשים שיכנסו לאתר הנתבעת שכן זה חלון הראווה של הנתבעת לגבי הפרסומת שלה. הופתעתי שהנתבעת עשתה זאת ללא הסכמתי, וזה נודע לי באופן שביום שזה עלה ביו טיוב קיבלתי מייל אוטומטי מהנתבעת שבכותרת הם כתבו לי מזל טוב, אתה כוכב. מעכשיו אתה מפורסם. באותו רגע שלחתי בקשה להוריד את זה כי הופתעתי שהם השתמשו בסרטון שצילמו ושאמרו לי שהוא סרטון למזכרת רק לי בלבד ולא נתתי שום הסכמה לפרסום הסרטון. לא קיבלתי מענה על המייל ששלחתי להם שבו בקשה להוריד את הסרטון הזה מיד, ולכן שלחתי את המייל הזה גם לצחי שהוא נציג הנתבעת שנמצא היום בביהמ"ש, וגם התקשרתי טלפונית למי שצילם את הסרטון, וביקשתי מהם מיידית להוריד את הסרטון מפרסום כי לא נתתי לכך כל רשות. בנוסף שלחתי עוד מיילים באותו יום לנתבעת ולא קיבלתי שום תשובה וזה לא טופל, כך שהסרטון שלי המשיך להופיע בפייסבוק, ביו טיוב ובאתר הנתבעת. יום לאחר מכן המשכתי לשלוח את המייל לנתבעת והובטח לי שהסרטון יוסר ולאחר מס' שעות יום למחרת הפרסום, הסרטון הוסר, כך שלמעשה הסרטון היה והופיע בפייסבוק, ביוטיוב ובאתר הנתבעת במשך לפחות

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

10 יולי 2014

ת"ק 13-05-48060 אורי נ' שרותי רפואה בע"מ

יום וחצי. אני מבקש לציין שמה שעשתה הנתבעת זו חדירה לפרטיות בצורה בלתי רגילה, שכן הנתבעת חשפה פרטים אישיים, את הנראות שלי, היא חדרה לאוטונומיה שלי ופרסמה את ההליך הרפואי שלי מבלי שנתתי לכך כל הסכמה. לפני התהליך הרפואי שבוצע יש ראיון איתי שאני חושף מידע שלי שאילו הייתי יודע שהנתבעת עומדת לפרסם את כל המידע הזה ואת התמונה שלי לרבים, בפייסבוק וביו טיוב ובאתר הנתבעת, אז כמובן שלא הייתי מסכים לכך. גם במהלך הראיון, תנועות הגוף שלי, כל הסיטואציה זה דבר פרטי וברור שלא רציתי שכל זה יתפרסם שכן זה היה טיפול פרטי שלי. כמו כן, בסרטון ממשיכים ומצלמים את כל ההליך הרפואי שלי שכולו מצולם, ואני מצוי במצב שכיבה שם, יש צילומי תקריב שלי, וזה ממשיך בצילום של אישוני העין, ובכלל כל התהליך הרפואי. לאחר מכן כשיוצאים מהחדר, רואים את מי שבאתי איתו למקום וזה ממשיך הלאה בראיון מול הרופא. וכל זה פגע בצנעת הפרט שלי ופגע בי באופן ממשי וגרם לי נזק נפשי. אני מפנה לחוק הגנת הפרטיות סעיף 2(7) שבו מדובר על כך שאין צורך להוכיח את הנזק, כי עצם המעשים שעשתה הנתבעת, הם כשלעצמם פגיעה שעליה לפצות אותי ללא הוכחת נזק. אני גם מפנה לחוק זכויות החולה ולחוק החוזים. כאשר בכל החוקים האמורים מצויין במפורש שיש לשור על פרטיותו של המטופל בכל שלב משלבי הטיפול. דבר שהנתבעת לא עשתה והפרה את ההסכם שנערך איתי. אני טוען שכל הפרסומים שעשתה הנתבעת הן בפייסבוק של הנתבעת הן ביו טיוב והן באתר הנתבעת, בכולם פרסמה כאמור את הסרטון שבו רואים אותי ואת כל התהליך הרפואי ופורסמתי גם בשמי המלא בניגוד לחוק זכויות החולה, ולכן אני תובע סך של 30,000 ₪ בגין הפרת כל הזכויות שלי. למעשה הנתבעת בכתב הגנתה מאשרת את כל מה שאני ציינתי בתביעתי, לגבי הפרסומים שהיא עשתה של הסרטון בתחומי המדיה שצינתי. אני טוען שהכל היה ללא הסכמתי. אני חוזר על כל האמור בתביעה ומפנה לכל המסמכים שצרפתי לתביעתי.

בחקירות הנגדית לשאלה "ברגע שפנו אליך והציעו לך לעשות סרטון, האם כפי שנאמר בכתב התביעה, אמרו לך במפורש שהסרטון הזה הוא אך ורק למזכרת אישית שלך?" השיב "כן. אמרו לי במפורש שהסרטון הוא אך ורק למזכרת האישית שלי. אני אומר לך שרק מאחר ואמרו לי שזה למזכרת אישית שלי הסכמתי לסרטון. אם היו רוצים שסרטון שיצולם לגבי הניתוח שלי להסרת משקפיים יפורסם באתרי מדיה של הנתבעת, היו צריכים לומר לי במפורש ובאופן גלוי כדי שאני אשקול זאת, דבר שלא עשו."

נציג הנתבעת, צחי סלע, ציין בעדותו בביהמ"ש כדלקמן:
"אני מנהל חטיבת הסרת משקפיים אצל הנתבעת. הנתבעת טוענת שכאשר מציעים לכל לקוח וביניהם גם הלקוח שהוא התובע, את הסרטון כלומר שיוסרט כל התהליך של הגעתו לצורך ניתוח הסרת משקפיים ותהליך הניתוח, אנו מבהירים מה מטרת הסרטון. בוודאי ובוודאי אם נשאלת שאלה מצדו של הלקוח, שהוא המוסרט. יעידו על כך מאות סרטונים בסגנון זה שכבר פורסמו ומתפרסמים במדיה ומעולם לא הגענו למצב של תביעה כמו במקרה הנדון. אילו היינו מתנהגים כפי שהתובע מתאר אז אני מניח שהיו תביעות נוספות של אנשים, דבר שלא היה. בנוסף הסרטון

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

10 יולי 2014

ת"ק 13-05-48060 אורי נ' שרותי רפואה בע"מ

עצמו, אורכו דקה וחצי בלבד. הסרטון הוא סטירילי כלומר אין בו הצצה לדברים אינטימיים, הוא מבוצע תוך שיתוף פעולה מלא של הנסטר, המצלמה עומדת מולו ולא נסתר ממנו דבר. נכון שהסרטון יש בצילום של הלכות, כולל ראיון איתו ובהמשך מצולם הניתוח. במקרה של התובע, הסרטון כולל ראיון עם התובע, וגם צילום של הניתוח שלו, ויציאה מהניתוח ופגישה עם הרופא וכיו"ב. אם התובע היה מבקש להפסיק את הצילום של הסרטון, אז היו מפסיקים את הסרטון שלו. לענין פרסום הסרטון - ברגע שהסרטון עלה לרשת כלומר פייסבוק, יו טיוב ואתר הנתבעת, ואני מסביר שאנחנו מעלים אותו ליו טיוב ומשם הוא נמשך בשיטת ה"שייר" לכל מיני מדיות נוספות כמו פייסבוק ואתר הנתבעת. אני מציין שברגע שהסרטון של התובע עלה לרשת, באותו רגע התובע קיבל מייל יזום מאיתנו שהודיע לו שהסרטון עלה וזה בניגוד לדבריו של התובע שהוא קיבל את המייל הזה רק למחרת היום שהמייל עלה. בנוסף, הוא טוען שהוא היה צריך להודיע לנו כמה פעמים כי לא ענינו לו על המייל שהוא שלח מיידית להוריד את הסרטון מהרשת, יש לנו הוכחות שעל כל מייל שהוא שלח, בממוצע תוך 15 דקות הוא קיבל ממני מייל אישית, תשובה. כלומר נתנו מענה אבל הסרטון לא ירד מיד מהרשת בגלל עניינים ודברים טכניים אבל הוא ירדת מהרשת אחרי 24 שעות מיום שהתובע פנה אלינו או מרגע שהתובע פנה אלינו, כלומר בערך שעה אחרי שהסרטון של התובע עלה לרשת. כך שניתן לומר שהסרטון היה ברשת 25 שעות בערך ונצפה על ידי 8 אנשים לדעתנו. נכון שהסרטון עלה לרשת, על כך אין מחלוקת. בסופו של דבר אנו טוענים שלתובע אין נזק ממשי והתביעה שלו קנטרנית, ומבקשים לדחות את התביעה ולחייב את התובע בהוצאות. "

בחקירתו הנגדית לשאלה "אני אומר לך שהטענה שלך הנוגעת לכך שהסרטון נצפה רק על ידי 8 אנשים שעה שבפועל הוא פורסם במדיה הכוללת פייסבוק, יו טיוב ואתר הנתבעת, זה לא נכון, כי ברגע שהסרטון עולה לרשת, הוא כבר בתפוצה מלאה, שאנשים ללא גבול יכולים לצפות בסרטון הזה ולצלם אותו ולהעבירו הלאה לכל מי שרוצים." השיב "אין שום דרך להוכיח את זה. אין כל כך הרבה רייטינג לניתוח שלו, וסביר שזה לא כך קרה אם כי תאורטית זה בהחלט יכול להיות שהרי זה עלה לרשת." לשאלה "אני אומר לך שהמייל האוטומטי שהגיע אלי, שאתם כתבתם לי "אתה כוכב-מעכשיו אתה מפורסם" זה מייל שאתם שלחתם לי, ביום 21.5.13 בשעה 10:40. בשעה 10:43 כבר שלחתי לכם הודעת מייל שתורידו מיד את הסרטון הזה, עד 10:59 ניסיתי להשיג אתכם טלפונית, וב- 10:59 שלחתי לכם מייל נוסף. " השיב "ב-11:09 כבר שלחתי לך מייל וזה היה ב-21.5.13 וכתבתי לך שהסרטון נעשה בהסכמתך ושכל מקרה הוא יוסר בשעות הקרובות." לשאלה "בסופו של דבר הוא לא הוסר בשעות הקרובות אלא לאחר 25 שעות משעת פרסומו." השיב "נכון. אבל פעלנו להסיר את הסרטון מיד כשביקשת." לשאלה "האם הוסרו סרטונים נוספים בעבר של אנשים אחרים." השיב "כן. אנשים שהסכימו להצטלם ולא אהבו את תוצאות הסרטון. זה קרה לנו אולי בערך עם 4 אנשים מתוך מאות." לשאלה "כשאתם לא מראים לאנשים את הסרטון, ולא מתייעצים עם האנשים אם הם רוצים לפרסם את הסרטון כפי שהוא מצולם, זה גם נראה בסדר בעיניך. " השיב "כן. מדובר בסרטון קליל. ובמידה ואדם רוצה להסיר את הסרטון אנו מסירים." לשאלה "אני אומר לך שכשהגעתי אליכם לא שאלתם אותי אם אני מסכים שהסרטון יפורסם, אלא הוצע לי

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

10 יולי 2014

ת"ק 13-05-48060 אורי נ' שרותי רפואה בע"מ

להצטלם ושיהיה סרטון של תהליך הניתוח כמזכרת אישית לי בלבד. השיב "אחוז הסרטונים שאנחנו עושים ללקוחות שלנו הוא מזערי, הוא בערך 10-15 אחוז. כי כל השאר לא מביעים רצון או הסכמה. זה סוג הוכחה לדרך שבה אנו מציעים את הסרטון. להגיד שאנחנו באים אליך ואומרים לך שהסרטון הוא רק מזכרת אישית, זה לא נכון. אנחנו לא משקרים ולא מסתירים מידע. אנחנו פונים לכל לקוח ואומרים אנחנו רוצים לעשות לך סרטון למזכרת שיפורסם במדיות השונות, ומי שמסכים מצולם. כי עובד שלנו הוא צלם והוא נמצא במרפאה כל יום". לשאלה "אני אומר לך שזה לא נכון מה שאתה אומר. מה שאמרו לי זה שאם אני רוצה לעשות סרטון למזכרת שלי בלבד ובכלל לא דיברו על כך שזה יפורסם במדיות שונות וגם בהגנה שלכם אתה למעשה לא מכחיש זאת ואתה אומר במפורש שרק מי ששואל אתכם אם זה יפורסם אז אתם אומרים לו שזה יפורסם ולא כפי שאתה מציג את זה היום בבימ"ש". השיב "אני טוען שאנחנו כן מציעים את זה. אפילו אם נגיד שלא הסבירו לך שהסרטון יפורסם ברשת אלא אמרו לך שזה סרטון למזכרת שלך בלבד, אז אם היית שואל שאלה הכי קטנה אז היו אומרים לך שזה גם יפורסם. למרות שאני טוען שכן אמרו לך שהסרטון הוא למזכרת בשבילך אבל שהוא גם יפורסם". לשאלה "זה נראה לך הגיוני שחולה שבא לעשות ניתוח רגיש שכזה בעיניים להסרת משקפיים, ומורידים לך את העדשות ואתה נמצא בקוצר ראייה כזה גדול, ושיש סיכון ממשי לעיניים בניתוח וכל המצב הזה שהחולה נמצא בו, זה נראה לך ראוי, שהוא זה שלאחר שאומרים לו שהסרטון הוא למזכרת שלו אישית בלבד, ישאל אתכם מיוזמתו אם אתם תפרסמו את הסרטון ברשת מדיה כלשהי? אני אומר לך שאתם צריכים להגיד ללקוח את כל הפרטים האמורים וליידע אותו שאתם עומדים להעלות את הסרטון לרשת ולא לצפות שהלקוח ישאל את השאלה". השיב "הטענה שלנו היא שאנחנו כן אומרים שהסרטון יעלה לרשת אבל בכל מקרה אני כן הייתי מצפה מאדם שמגיע לטיפול לייזר שהוא יפעיל שיקול דעת".

עיינתי בכתבי הטענות, במוצגים שהוגשו, שמעתי עדויות הצדדים וסיכומיהם.

סעיף 3 לחוק הגנת הפרטיות קובע:

"פגיעה בפרטיות היא אחת מאלה:

(4) פרסום תצלומו של אדם ברבים בנסיבות שבהן עלול הפרסום להשפילו או לבזותו;

(6) שימוש בשם אדם, בכינויו בתמונות או בקולו, לשם רווח".

סעיף 10 א' לחוק זכויות החולה קובע כי מטפל, כל מי שעובד בפיקוחו של המטפל וכן כל עובד אחר של המוסד הרפואי ישמרו על כבודו ועל פרטיותו של המטופל בכל שלבי הטיפול הרפואי.

התובע טוען כי הסרטון שפורסם על ידי הנתבעת בפייסבוק, ביו-טיוב ובאתר הנתבעת דבר המאפשר לנתבעת להפיץ סרטון זה בין אנשים רבים הנכנסים לאתר הנתבעת שהוא חלון הראווה של הנתבעת לגבי הפרסומת שלה – פורסם ללא הסכמתו והינו משפיל ומבזה אותו בציבור, פוגע בכבודו ובפרטיותו, והנתבעת עשתה שימוש בסרטון זה לשם רווח כלכלי ותוך פגיעה בחובת הסודיות החלה עליה כלפיו כמטופל במוסדה הרפואי.

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

10 יולי 2014

ת"ק 13-05-48060 אורי נ' שרותי רפואה בע"מ

הנתבעת טענה כי ניתנה הסכמת התובע לפרסום הסרטון בפייסבוק, ביו-טיוב ובאתר הנתבעת, כל מנותח מקבל הצעה לתעד את יום הניתוח על ידי סרטון קצר, הסרטון מצולם ונערך ע"י עובד הנתבעת שזה תפקידו, התובע הביע נכונות לתעד את הניתוח בסרטון קצר ושיתף פעולה בצילום הסרטון ולא ביקש להפסיק את הצילום. לטענת הנתבעת בהגנתה "מי ששואל מה מטרת הסרטון מקבל תשובה מדויקת ביותר ואם מחליט שלא להצטלם – בקשתו כמובן מכובדת. באם התובע היה שואל ומתעניין – היה מקבל גם תשובה מדויקת". כך גם טענה הנתבעת בבית משפט. עוד טענה הנתבעת, שהתובע ביקש להסיר את הסרטון ותוך 25 שעות מרגע בקשת התובע להסירו – הוא הוסר, הסרטון אינו מכיל כל מידע רפואי אודות התובע ואין בסרטון כדי לחשוף מידע רפואי שלא היה גלוי לעיני כל. לטענת הנתבעת צולם התובע בסרטון בהסכמה מלאה ולא נאמר לתובע כאילו מדובר ב"מזכרת אינדיבידואלית כטענתו. אם היה שואל היה מקבל תשובה מדויקת. מי שעניין בראשו מבין שכשהוא מביע הסכמה להצטלם לסרטון – הסרטון יהיה מפורסם במדיה כלשהי". משכך, טענה הנתבעת כי פעלה בתום לב כאשר לא ידעה ולא היה עליה לדעת על אפשרות הפגיעה בפרטיות, ועל כן עומדת לה הגנת סעיף 18(2)(א) לחוק הגנת הפרטיות.

התובע העיד כי מעולם לא נתן הסכמה הלא בכתב ולא בע"פ ולא בכל דרך אחרת כלשהי לפרסום הסרטון בפייסבוק, ביו-טיוב ובאתר האינטרנט של הנתבעת. טענתו זו של התובע לא נסתרה בראיה ממשית כלשהי על ידי הנתבעת. כל שטענה הנתבעת בהגנתה הן טענות כלליות, לפיהן כל מנותח מקבל הצעה לתעד את יום הניתוח ע"י סרטון קצר, שהתובע "הביע נכונות לסרטון", שיתף פעולה במהלך צלום הסרטון, הסרטון עלה לאתר החברה (דרך YOUTUBE) ולדף הפייסבוק של החברה. עוד ציינה הנתבעת כי "באם התובע היה שואל ומתעניין – היה מקבל גם כן תשובה מדויקת" (ההדגשה שלי א.ט.). בכל האמור יש כדי ללמד ברורות שהנתבעת, כפי שהעיד התובע, לא קבלה הסכמתו המפורשת של התובע בכתב ו/או בע"פ, במפורש ו/או מכללא ו/או בדרך אחרת כלשהי לפרסום הסרטון בפייסבוק, ביוטיוב ובאתר האינטרנט של הנתבעת ומשעשתה כן הנתבעת ופרסמה הסרטון ללא הסכמתו – נפגעה פרטיותו של התובע.

בעניינים פרטיים כגון זה שבענייננו, לפרסום סרטון המתעד את יום ניתוח הסרת משקפיים בלייזר של התובע באתר האינטרנט של הנתבעת וכך גם בפייסבוק הנתבעת וביו-טיוב – יש לקבל הסכמה מפורשת של האדם, הוא התובע בענייננו, טרם פרסומם. הנתבעת לא נקטה בזהירות המתחייבת. אף אם כוונתה היתה חיובית לא היה מקום שתניח הנתבעת שהתובע אמנם ישמח או שהוא בוודאי יסכים לפרסום האמור.

מעבר לכך, פרטיותו של אדם מעוגנת בסעיף 7 לחוק יסוד כבוד האדם וחירותו, אין המדובר בזכות חוקית "סתם" אלא בזכות חוקתית מן המעלה הראשונה. במקרים רבים קובע החוק כי ויתור על זכות זו אינו מתגבש אלא אם ניתן בכתב. המשפט הישראלי מייחס דרגה גבוהה לזכות הפרטיות ומכאן נגזרת גם דרגת הוודאות הגבוהה הנדרשת כתנאי להסקת מסקנה על ויתור עליה.

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

10 יולי 2014

ת"ק 13-05-48060 אורי נ' שרותי רפואה בע"מ

בנסיבות תביעת התובע, זו שבפני, לא ניתן לומר כי היה בפני הנתבעת מצע עובדתי מניח את הדעת שממנו עולה שהתובע נתן הסכמה בכתב ו/או בע"פ, במפורש ו/או מכללא ו/או מרצון ומדעת לפרסום הסרטון ע"י הנתבעת בפייסבוק, ביו-טיוב ובאתר האינטרנט של הנתבעת ובנסיבות אלו לא היתה רשאית הנתבעת להניח קיומה של הסכמה שכזו מצד התובע כאמור.

קובעת אני כי הוכח ע"י התובע שלא ניתנה הסכמתו לפרסום הסרטון בפייסבוק, ביו-טיוב ובאתר האינטרנט של הנתבעת.

אין חולק שהסרטון התפרסם בפייסבוק, ביו-טיוב ובאתר האינטרנט של הנתבעת במהלך זמן של כ- 25 שעות עד שהוסר וכך אני קובעת.

(התובע ציין לעניין זה "בסופו של דבר הוא (הכוונה לסרטון – הערה שלי – א.ט.) לא הוסר בשעות הקרובות אלא לאחר כ-25 שעות משעת פרסומו". ועובדה זו אושרה על ידי עד הנתבעת צחי סלע בציינו בחקירתו הנגדית "נכון").

הסרטון פורסם באתר האינטרנט של הנתבעת, בפייסבוק של הנתבעת וביו-טיוב כשאלו הינם אתרים מסחריים לכל עניין ודבר.

המדובר הוא ללא ספק, ב"חלון הראווה" של העסק אותו מנהלת הנתבעת אשר תכליתו הינה למשוך אליו לקוחות פוטנציאליים ולקדם את תדמיתה.

כפי שנפסק לא אחת עיקרה ומרכזה של הזכות לפרטיות הינה, כפי שהגדיר כב' השופט ריבלין בע"א 8483/02 אלוניאל בע"מ נ' אריאל מקדונלד פ"ד נ"ח(4) 314 הינה "הזכות להיעזב לנפשך" – "the right to be let alone", משמע זוהי הזכות המגנה של האינטרס האישי – רגשי של הנפגע.

קובעת אני כי בעניין זה שבפני, הוכיח התובע כי זכות זו נפגעה. מודגש בזאת כי השאלה האם הופק רווח כתוצאה מהפירסום אם לא אינה רלבנטית (ראה ת.א. 19800/91 ברקובץ וארואסטי נ' עיתונות מקומית בע"מ, ת.א. (י-ם) 11049/90 רופ נ' און הנדסה מיזוג אוויר בע"מ ואח' פ"מ נ"ד (4) 500).

אשר על כן אני קובעת כי התובע הוכיח את העילה הקבועה בסעיף 6(2) לחוק הגנת הפרטיות.

ועתה לעניין הסעד המתבקש :

סעיף 29א לחוק הגנת הפרטיות קובע כי בית המשפט רשאי לחייב את הפוגע לשלם לנפגע פיצוי ללא הוכחת נזק.

התובע עתר לשלם לו פיצוי בסך של 30,000 ₪ ללא הוכחת נזק. התובע לא טען ולא הוכיח כי פרסום הסרטון ע"י הנתבעת היה בכוונה לפגוע.

בית משפט לתביעות קטנות בנתניה

10 יולי 2014

ת"ק 13-05-48060 אורי נ' שרותי רפואה בע"מ

קובעת אני כי הנתבעת פרסמה את הסרטון בפייסבוק, ביו-טיוב ובאתר האינטרנט שלה שלא מתוך
כוונה לפגוע בתובע. כמו כן, הוכח בפניי וכך אני קובעת שהנתבעת הפסיקה לבקשתו של התובע את
פרסום הסרטון בפייסבוק, ביו-טיוב ובאתר האינטרנט שלה כ-25 שעות מרגע פרסומו.

לאחר ששקלתי את נסיבות כולן ובשים לב לסכומי הפצוי אשר נקבעו בפסיקה, הרי שעל דרך
הערכה קובעת אני שהנתבעת תשלם לתובע פיצוי כספי בסך של 10,000 ₪.
סכום זה ישא ריבית והפרשי הצמדה החל מיום מתן פסק הדין ועד התשלום המלא בפועל.

אני מחייבת הנתבעת לשלם לתובע הוצאות משפט ובזבוז זמן בסך של 1000 ₪. סכום זה יישא
ריבית והפרשי הצמדה החל מיום מתן פסק הדין ועד התשלום המלא בפועל.

ניתן להגיש בקשת רשות ערעור לבימ"ש מחוזי מרכז לוד – רמלה תוך 15 יום.

פסק הדין ישלח לצדדים על ידי המזכירות בדאר רשום בצירוף אישורי מסירה.

ניתן היום, י"ב תמוז תשע"ד, 10 יולי 2014, בהעדר הצדדים.

אביבה טלמור, שופטת בדימוס